

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษารั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยสูงในการเลือกใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย ผู้ทำการศึกษามีขั้นตอนการดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 ทุกสาขาวิชา ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2,490 คน (สำนักงานทะเบียนและประมวลผล. 2552 : เว็บไซด์)

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นวิทยาเขตหนองคาย ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 – 4 ทุกสาขาวิชา ปีการศึกษา 2551 จำนวน 345 คน

การศึกษารั้งนี้ ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้เลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของกลุ่มประชากร โดยใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งอาศัยสูตรของทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane ; อ้างถึงในประมวลสาระชุดวิทยานิพนธ์ 2. 2548 : 42) ในการคำนวณเป็นกรณีทราบจำนวน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ จำนวน 345 ตัวอย่างที่ระดับความคาดเดือน .05 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

e คือ สัดส่วนความคลาดเคลื่อน

N คือ จำนวนประชากรทั้งหมด

Z คือ ระดับนัยสำคัญ .05 เท่ากับ 1.96 ความเชื่อมั่น 95%

$$\text{แทนค่า } n = \frac{2,490}{1 + 2,490(0.05)^2}$$

$$n = \frac{2,490}{1 + 6.22}$$

$$n = \frac{2,490}{7.22}$$

$$n = 344.87$$

จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย เท่ากับ 345

คณ

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันตามสาขาวิชาที่เรียน ดังนั้น จึงมีการกำหนดขนาดของตัวอย่างของนักศึกษาแต่ละสาขาในสัดส่วนเท่า ๆ กัน โดยการเทียบบัญชีไตรยางศ์ จากจำนวน นักศึกษาแต่ละสาขาใช้สูตร ดังนี้

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละสาขา} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างที่เก็บข้อมูล} X \text{ จำนวนนักศึกษาในแต่ละสาขา}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด}}$$

$$= \frac{345 X \text{ จำนวนนักศึกษาในแต่ละสาขา}}{2,490}$$

จากสูตรจะได้ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแต่ละสาขางานนักศึกษาสาขาวิชาลัษณะแก่น
วิทยาเขตหนองคาย รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนประชากรแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ลำดับที่	สาขาวิชานักศึกษา	จำนวนนักศึกษา	จำนวนตัวอย่าง
1	การจัดการการ โรงเรียนและการท่องเที่ยว	440	61
2	เศรษฐศาสตร์	381	53
3	เทคโนโลยีอาหาร	192	27
4	การประมง	190	26
5	ธุรกิจระหว่างประเทศ	93	13
6	การเงิน	314	43
7	วิทยาการคอมพิวเตอร์	303	42
8	นิติศาสตร์	519	72
9	การบัญชี	27	4
10	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	31	4
รวม		2,490	345

ที่มา : สำนักงานทะเบียนและประมาณผล. 2552 : เรื่อง ใช้ค์

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. ประเภทของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่
ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน แต่ละส่วนมีลักษณะดังนี้
ส่วนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษานามาวิชาลัษณะแก่น วิทยาเขต
หนองคาย จำนวน 8 ข้อ
ข้อที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับ เพศ ลักษณะเป็นคำถามปลายปีด แบบให้เลือกตอบ

เพียงคำตอบเดียวจากคำตอบที่มีให้เลือกสองคำตอบ เป็นระดับการวิเคราะห์ข้อมูลประเภทสเกลนามกำหนด (Nominal scale)

ข้อที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับอายุ ลักษณะเป็นคำ답ป้ายปิด แบบให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว จากคำตอบที่มีให้เลือกสามคำตอบ โดยใช้ระดับการวิเคราะห์ข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio scale) เพื่อให้สามารถตอบสมมติฐานข้อที่ 1 จึงใช้วิธีจัดกลุ่ม โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำหรือรูปเป็น 3 กลุ่ม ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale)

ข้อที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับการศึกษา ลักษณะเป็นคำ답ป้ายปิด แบบให้เลือกเพียงคำตอบเดียวจากคำตอบที่มีให้เลือกสี่คำตอบ เป็นระดับการวิเคราะห์ข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale)

ข้อที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต ลักษณะเป็นคำ답ป้ายปิด แบบให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียวจากคำตอบที่มีให้เลือกสี่คำตอบ เป็นระดับการวิเคราะห์ข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale)

ข้อที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับช่วงเวลาการใช้อินเทอร์เน็ต ลักษณะเป็นคำ답ป้ายปิด แบบให้เลือกเพียงคำตอบเดียวจากคำตอบที่มีให้เลือกสี่คำตอบ เป็นระดับการวิเคราะห์ข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale)

ข้อที่ 6 เป็นคำถามเกี่ยวกับเวลาเดลี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต ลักษณะเป็นคำ답ป้ายปิดแบบให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียวจากคำตอบที่มีให้เลือกสี่คำตอบ เป็นระดับการวิเคราะห์ข้อมูลประเภทสเกลนามกำหนด (Nominal scale)

ข้อที่ 7 เป็นคำถามเกี่ยวกับประเภทของข้อมูลที่ค้นหา ลักษณะเป็นคำ답ป้ายปิดแบบให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียวจากคำตอบที่มีให้เลือกสี่คำตอบ เป็นระดับการวิเคราะห์ข้อมูลประเภทสเกลนามกำหนด (Nominal scale)

ข้อที่ 8 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานที่ที่ใช้บริการอินเทอร์เน็ต ลักษณะเป็นคำ답ป้ายปิดแบบให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียวจากคำตอบที่มีให้เลือกสามคำตอบ เป็นระดับการวิเคราะห์ข้อมูลประเภทสเกลนามกำหนด (Nominal scale)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัจจัยบุนดาในการเลือกใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัย ขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย จำนวน 27 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพของสื่อ จำนวน 7 ข้อ ด้านความคาดหวังต่อการใช้บริการ จำนวน 7 ข้อ ด้านการสร้างความพึงพอใจ จำนวน 13 ข้อ การวิเคราะห์ปัจจัยบุนดาในการเลือกใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาโดยใช้วิธี การมาตราประเมินค่า (Numerical rating scale) โดยลักษณะคำ답

แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ และมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้
(ประมาณวัสดุวิชาพิทยานิพนธ์ 2. 2548 : 121-122)

ระดับ 5 หมายถึง ปัจจัยງูจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ปัจจัยງูจอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ปัจจัยງูจอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ปัจจัยງูจอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ปัจจัยງูจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างตารางแจกแจงความถี่เพื่อแปรความหมายตามระดับปัจจัยງูจให้มีขั้นตอนดังนี้

1. หาพิสัยของข้อมูล โดยพิจารณาการกระจายข้อมูลหรือความแตกต่างระหว่างค่าของข้อมูลว่ามีค่าแตกต่างกันมากหรือน้อย ซึ่งจะเกี่ยวกับการกำหนดช่วงหรืออันตรภาคชั้นของข้อมูล กล่าวคือ ถ้าข้อมูลมีการกระจายมากควรกำหนดจำนวนอันตรภาคชั้นให้น้อย เพื่อให้เข้าใจอย่างทุกช่วง

2. กำหนดจำนวนช่วงหรืออันตรภาคชั้น พิสัย = ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด – ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด (Class interval) ของข้อมูล จำนวนช่วงจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับผู้จัดทำตาราง โดยทั่วไปกำหนด จำนวนช่วงประมาณ 7-12 ช่วง

3. คำนวณความกว้างของช่วงแต่ละช่วง (i) โดยคำนวนจากสูตร

$$\text{ความกว้างของช่วง (i)} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนช่วง}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5}$$

$$= 0.8$$

กรณีความกว้างของช่วงที่คำนวนได้เป็นเลขทศนิยม ให้ปัดเศษขึ้นเป็นจำนวนเต็มไม่ว่าทศนิยมจะมากกว่าหรือน้อยกว่า .5 ก็ตาม เช่น ถ้า (i) เท่ากับ 2.4 ให้ใช้ (i) เมื่อ 3

4. เกินช่วงข้อมูลในแต่ละชั้น โดยเริ่มจากชั้นของข้อมูลที่มีค่าต่ำสุดไปทางชั้นของข้อมูลที่มีค่า สูงสุด หรือเริ่มจากชั้นของข้อมูลที่มีค่ามากไปทางชั้นของข้อมูลที่มีค่าน้อยที่สุด

5. นับจำนวนค่าของข้อมูลที่ตกอยู่ในแต่ละช่วง โดยทำเครื่องหมายจุด (/) แทนค่าของข้อมูล เช่นเดียวกับการสร้างตารางแจกแจงความถี่ของค่าแต่ละค่า

6. หาจำนวนความถี่ของข้อมูลในแต่ละช่วง โดยนับจากร้อยเปอร์เซ็นต์

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนตามระดับความสำคัญของปัจจัยจุงใจในการเลือกใช้อินเตอร์เน็ตของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยาและมนุษยศาสตร์ โดยกำหนดเกณฑ์ไว้ดังไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 นักศึกษามีระดับการจุงใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 นักศึกษามีระดับการจุงใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 นักศึกษามีระดับการจุงใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 นักศึกษามีระดับการจุงใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 นักศึกษามีระดับการจุงใจน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารต่างๆ งานศึกษา และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องนำมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานที่กำหนดไว้

2. นิยามคัวแปรเพื่อสร้างแบบสอบถาม

3. สร้างแบบสอบถามโดยอาศัยข้อมูลจากเอกสาร ตำรา และผลงานศึกษาที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานที่กำหนดไว้ในการศึกษาทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย

3.1 ด้านประสิทธิภาพของสื่อ ได้ปรับปรุงจากแบบสอบถามงาน

วิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยจุงใจในการเลือกใช้อินเตอร์เน็ตเป็นเครื่องมือสื่อสารทางการตลาด : กรณีศึกษาธุรกิจบริการที่พัก (ดาวโรจน์ บุญญาลิก. 2547 : ไม่ปรากฏหน้า)

3.2 ด้านความคาดหวังต่อการใช้บริการ และ 3) ด้านการสร้างความพึงพอใจได้แนวทางการสร้างแบบสอบถามจากหนังสือกลยุทธ์การจัดการตลาดบริการ (วงศ์พัฒนา ศรี ประเสริฐ. 2551 : 97) และปรับปรุงจากแบบสอบถามงานวิทยานิพนธ์เรื่อง ความคาดหวัง การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (ADSL) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรุงเทพมหานคร (ประภากรณ์ พลายณลี. 2551 : 129-133)

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เน้นของเนื้อหา และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
5. นำแบบสอบถามเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จากนั้นนำผลการตรวจแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้วคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index : IOC) โดยข้อคำถามใดที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.5 ควรปรับปรุงแก้ไข (สุวิมล ติรakanันท์. 2548 : 147 – 148) ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย
- 5.1 ดร.จรุญ จิตรักษ์ วุฒิการศึกษา Ed.D. (Educational Administration) ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนจังหวัด หนองคาย เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านโครงสร้างและเนื้อหา
- 5.2 นายธนูฤทธิ์ วงศ์ดี วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาไทย ศศิศึกษา ตำแหน่ง อาจารย์ประจำโรงเรียนนาตีสารีศึกษา จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดศรีษะเกย จังหวัดหนองคาย เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาการวิจัย
- 5.3 พศ.พัฒนาภรณ์ ชัยประเสริฐ วุฒิการศึกษา ค.ม. (สถิติประยุกต์) ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาสถิติ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติการวัดและการประเมินผลการศึกษา
6. นำแบบสอบถามปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาภานินพน์ เพื่อตรวจสอบและให้ข้อแนะนำ
7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบเรียบร้อยทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 30 คน เพื่อนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาก (Cronbach) (ดัดดาวลีย์ เพชร ใจน์ และอัจฉรา จำนิประศาสน์. 2545 : 149) คำนวณได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
8. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากรกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ในการศึกษาครั้ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 นำแบบสอบถามที่เตรียมไว้ไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้ทำการศึกษาได้ชี้แจงและทำความเข้าใจกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองเกี่ยวกับการตอบคำถามและผลการตอบแบบสอบถามเพื่อนำไปใช้ในงานศึกษาท่านนี้

ขั้นตอนที่ 2 เก็บรวบรวมแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และคัดเลือกแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบได้ครบถ้วน สมบูรณ์ นำไปใช้ในการประมาณผล จำนวน 345 ชุด

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การจัดกระทำข้อมูล

1.1 ผู้ทำการศึกษาได้นำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ของแบบสอบถาม

1.2 นำแบบสอบถามตามข้อ 1.1 มาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัสสำหรับการประมาณผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์

1.3 นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

2. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน

2.1 การวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคล ค่าสถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage)

2.2 วิเคราะห์ปัจจัยทางวิทยาศาสตร์ในการเลือกใช้อินเตอร์เน็ตของนักศึกษา วิทยาลัย ขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย ค่าสถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) ส่วน เมี้ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์เชิงคุณลักษณะส่วนบุคคลของ นักศึกษา วิทยาลัย ขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

2.3 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลปัจจัยทางวิทยาศาสตร์ในการเลือกใช้อินเตอร์เน็ต ของนักศึกษา วิทยาลัย ขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติจะนำข้อมูลที่ได้จากการ สำรวจโดยอาศัยแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์ คือ ค่าสถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเบริญเทียบปัจจัยสูงในการเลือกใช้อินเตอร์เน็ตของนักศึกษา ด้านประสิทธิภาพของตัวต่อ ด้านความคาดหวังต่อการใช้บริการ และด้านการสร้างความพึงพอใจให้กับนักศึกษา กับ คุณลักษณะของนักศึกษา ผู้ศึกษาจะทำการทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของ 2 กลุ่ม โดยการใช้การวิเคราะห์ค่า Independent *t*-test กับเพศ และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติ *F*-test กับอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การใช้อินเตอร์เน็ต ช่วงเวลาการใช้อินเตอร์เน็ต เวลา เนื่องในการการใช้อินเตอร์เน็ต ประเภทของข้อมูลที่ค้นหา และสถานที่ที่ใช้บริการอินเตอร์เน็ต

การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียว (One-way Analysis of Variance) โดยใช้ทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้ (ออนไลน์ ตรีวนิช. 2526 : 124) และเมื่อพบความแตกต่าง (Sig.) จะทำการแยกเบริญเทียบเป็นรายคู่ (Post hoc comparison) ด้วยวิธีของ Least significant different (LSD.) ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้กำหนดไว้ที่ระดับ .05 ซึ่งถ้าค่าน้อยกว่า .05 มีระดับการสูงในแต่ละกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาใช้หลักสถิติมาประกอบการวิเคราะห์แบบสอบถาม ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1.1 หากวามเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหากความเชื่อมั่นใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาก (Cronbach) (ตัดคำวัดปัจจัย เพชร โภจน์ และอัจฉรา คำนิประสาสน์. 2545 : 149)

1.2 หากวามการจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามโดยวิธีหากค่าอัตราส่วนวิกฤต *t* เป็นรายชื่อตามวิธี *t*-test

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 ค่าความถี่ และค่าร้อยละ (Frequency and percentage) เพื่อใช้อธิบายความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามส่วนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

2.2 ค่าเฉลี่ยตัวอย่าง (Sample mean) เพื่อใช้อธิบายค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จาก

แบบสอบถามส่วนที่ 2 ระดับการถูงใจในการเลือกใช้อินเตอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อใช้อธิบายค่าความแปรปรวนของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามส่วนที่ 2 ระดับการถูงใจในการเลือกใช้อินเตอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

3. สถิติทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 การทดสอบสมมติฐานด้วยวิธี t -test ใช้ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการถูงใจในการเลือกใช้อินเตอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย กับคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งถ้าค่าน้อยกว่า .05 มีระดับการถูงใจแตกต่างกัน

3.2 การทดสอบสมมติฐานด้วยวิธี F -test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการถูงใจในการเลือกใช้อินเตอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย กับคุณลักษณะส่วนบุคคลที่มากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การใช้อินเตอร์เน็ต ช่วงเวลาการใช้อินเตอร์เน็ต เวลาเฉลี่ยในการใช้อินเตอร์เน็ต ประเภทของข้อมูลที่สนใจ และสถานที่ที่ใช้บริการอินเตอร์เน็ต โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งถ้าค่าน้อยกว่า .05 มีระดับการถูงใจแตกต่างกัน เมื่อทดสอบด้วยสถิติ F -test ปรากฏว่าแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD. (Least significant different)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY